

Zenei Világnap Olaszországban

A Coro la Pineta di Costa Volpino meghívására utaztunk az Alpok lábánál lévő festői helyszínre, mely a Lago d'Isèo (Sebino) partján fekvő *Lovere* városában működik. A tó is különlegesnek számít Európában, mert egyedülálló módon a közepén egy hegy található. Az első koncertet a közeli *Pisogne* város *Pieve S. Maria in Silvis* templomában adtuk. Mehettünk volna hajón is – mint délelőtt tettük felfedezvén a XV. századi műemlékekkel is büszkélkedő városkát – bár melyik olasz városban nincs ilyen – este busszal kanyarogtunk oda. Nagy meglepetést jelentett a helyszín, mert ezt a délelőtti séta során legalábbis jómagam nem találtam meg. A középkori falfreskó maradványok Szent Sebestyén vértanúságától kezdve az Utolsó vacsoráig sok szép részlettel szolgáltak, az amúgy barokkosított templomban.

Előttünk két kórus énekelt a *Corale San Gregorio di Toline* és a meghívó fél, műsor választásuk inkább a régmúlt dalárda hagyományokat idézte. Egy amúgy olasz idegenvezető kórustársunk hathatós közreműködésével olaszul ismertettük programunkat – a gregorián, Pitoni, Kodály, Bartók, Bárdos, Kocsár művek mellett *Banchieri Tre villanella* – ját olaszul is elénekeltük. Ez amolyan helyi szokás, hogy minden művet részletesen elmagyaráznak a közönségnek, ennek legnagyobb hátránya az, hogy az este 9-kor kezdődő hangverseny jól elhúzódik az éjszakába. Magam felolvastam szintén olaszul *Yehudi Menuhin* 1976-ban megírt üzenetét, tekintettel arra a tényre, hogy ők ezt a vonzatát október elsejének nem

ismerték. A hangversenyt közös számmal zártuk – Giardini: Viva tutte le vezzose, ebben négy férj/útitárs is erősítette a helyi férfikart. A vezénylest udvariasan rám bízta, azonban az első beintéskor elhűlt bennem a vér, mert kiderült fordítva állnak – így „tükörben” kellett vezényelni, őket már megbolygatni nem lehetett – túléltük, sőt „bis” is volt. A kölcsönös köszöntések és ajándék váltások után megvendégelték bennünket – jó hangulatban éjfél körül értünk vissza szállásunkra.

Másnap délelőtt *Bergamóba* látogattunk, a túl csodás idő – 28 fok- ellenére hősiezen kerestük fel a Colleoni, Donizetti és egyéb lenyűgöző közép-kori műemlékeket. Este egy másik közeli helységben adtunk koncertet Gianicoban a S. Michele Arcangelo kellemesen barokk, ámde igen visszhangos templomában. Itt a Coro Voci del Lago di Lovere kezdte a koncertet. Ókulva az előző napi hosszúra nyúlt estéből műsorunkat egy kis húzással adtuk elő. Itt is volt közös szám, azt az előző napi hangversen után kaptam meg, aznap tanultuk a buszban – éljen a Kodály módszer és még a sofőrök is kibírták! Itt is eszem-iszom volt a vége és a két kórus még jókedvű éneklésekkel tetőzte be a kedélyes estét. Ezen a napon sem kerülünk hamarabb ágyba! A visszautazást megelőző pihenőnapon még ellátogattunk a Garda tó partjának talán leghíresebb városkájába *Sirmionéba*, a délutánt pedig *Veronában* töltöttük. Mindkét koncert olasz résztvevői avval a reménnyel búcsúztak, hogy lesz folytatása a közös éneklésnek mi pedig abban reménykedünk, hogy minden kórustagunk velünk tarthat majd legközelebb!

B. Horváth Andrea

A Nemzetközi Kodály Társaság (IKS) 20. Szimpóziuma

Ausztráliában *Brisbane*, a gyönyörű fekvésű, elegáns világváros adott otthont 2011-ben az IKS soron következő szimpóziumának. A Queensland Zenei Konzervatórium és a Cuskelly Zenei Főiskola a nemzetközi társasággal együttműködve szervezte meg a jelentős eseményt.

A Kodály Zoltán zenei, pedagógiai útmutatását követő zenetanárok, karnagyok, népzenevel foglalkozó kutatók és előadók kétévenként rendezett nemzetközi találkozásán a világ különböző tájáról érkező szakemberek adják át, cserélik ki tapasztalataikat.

A Társaság megalakulása (1975) óta Ausztrália fontos szerepet játszik Kodály Zoltán munkásságának megismertetésében, terjesztésében. A '60-as évek végétől erről a távoli kontinensről is jöttek Magyarországra, a Zeneakadémiára tanulni olyan pedagógusok, akik felismerték és hazájukban is alkalmazni kívánták a Kodály Zoltán elgondolása szerint hazánkban